

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/884 z dnia 4 maja 2020 r. wprowadzające odstępstwo dotyczące 2020 r. od rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz od rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do sektora wina w związku z pandemią COVID-19 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/885 z dnia 26 czerwca 2020 r. w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/886 z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie sprostowania włoskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 923/2012 ustanawiającego wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010 ⁽¹⁾ 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/887 z dnia 26 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/66 w odniesieniu do poprzywozowych kontroli roślin przeznaczonych do sadzenia 16

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2020/888 z dnia 23 czerwca 2020 r. przedłużająca mandat szefa misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/1/2020) 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja Komitetu ds. Współpracy UE–San Marino nr 1/2020 z dnia 28 maja 2020 r. w sprawie mających zastosowanie przepisów dotyczących produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych, przyjętych w ramach Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony [2020/889] 20

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/884

z dnia 4 maja 2020 r.

wprowadzające odstępstwo dotyczące 2020 r. od rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz od rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do sektora wina w związku z pandemią COVID-19

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 1 i art. 64 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 37, art. 53 i art. 173 w związku z art. 227,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z pandemią COVID-19 i wynikającymi z niej znacznymi ograniczeniami przemieszczania się, wszystkie państwa członkowskie oraz rolnicy w całej Unii zmagają się z wyjątkowymi trudnościami w zakresie planowania i realizacji programów pomocy określonych w art. 32–36 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz w art. 39–52 tego rozporządzenia w odniesieniu do sektora wina. Problemy logistyczne i niedobór siły roboczej sprawiły, że rolnicy są narażeni na zakłócenia gospodarcze spowodowane pandemią COVID-19. W szczególności borykają się z trudnościami finansowymi i problemami z płynnością finansową. Sytuacja ta spowodowała zakłócenia i zaburzenia funkcjonowania łańcucha dostaw w tych sektorach.
- (2) Ze względu na bezprecedensowy charakter tych połączonych okoliczności konieczne jest złagodzenie trudności poprzez wprowadzenie odstępstw od niektórych przepisów rozporządzeń delegowanych mających zastosowanie do sektora owoców i warzyw oraz do sektora wina.
- (3) We wszystkich państwach członkowskich występują wyjątkowe problemy w zakresie planowania programów operacyjnych uznanych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, zarządzania tymi programami operacyjnymi i ich wdrażania. Może to spowodować opóźnienie wdrożenia tych programów operacyjnych, w związku z czym organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów mogą nie spełnić wymogów prawnych Unii, określonych dla tych programów operacyjnych w szczególności w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/891 ⁽³⁾. Organizacje producentów są również narażone na zakłócenia i zabu-

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 (Dz.U. L 138 z 25.5.2017, s. 4).

rzenia spowodowane przez pandemię COVID-19 oraz doświadczają trudności finansowych i problemów z płynnością finansową spowodowanych zakłóceniami w łańcuchach dostaw i zamknięciem niektórych rynków zbytu, w szczególności na poziomie hurtowym i w sektorze hotelarsko-gastronomicznym. Borykają się one z problemami logistycznymi i trudnościami ze zbiorem plonów wynikającymi z niedoboru siły roboczej i problemów z dotarciem do konsumentów z powodu zakłóceń w łańcuchu dostaw. Będzie to miało bezpośredni wpływ na stabilność finansową organizacji producentów oraz na ich zdolność do wdrażania programów operacyjnych nie tylko w 2020 r., ale również w kolejnych latach, ponieważ wartość produkcji sprzedanej w 2020 r. ma wpływ na wysokość unijnej pomocy finansowej w kolejnych latach. Sytuacja ta ma ponadto wpływ na zdolność organizacji producentów do wprowadzania środków i działań ukierunkowanych na skutki obecnego kryzysu. Ponadto zmniejszenie wartości produkcji sprzedanej spowodowane pandemią COVID-19 osłabia przyszłą ciągłość i rentowność programów operacyjnych organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, ponieważ wartość produkcji sprzedanej w 2020 r. ma również wpływ na wysokość pomocy finansowej Unii w kolejnych latach.

- (4) Uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów mają spełniać kryterium uznania, jakim jest wymóg demokratycznej odpowiedzialności, z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 17 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891. Zgodnie z art. 17 ust. 2 akapit pierwszy maksymalny odsetek praw głosu i udziałów lub kapitału dowolnej osoby prawnej lub fizycznej ma wynosić poniżej 50 % całkowitej liczby praw głosu i poniżej 50 % udziałów lub kapitału. Z powodów związanych z pandemią COVID-19 może się okazać, że niektórzy członkowie będący producentami zakończą swoją działalność i w związku z tym niektóre organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów mogą nie spełnić tego kryterium w 2020 r. Taka nieprawidłowość może prowadzić do zawieszenia lub utraty uznania, zawieszenia wypłacania pomocy, kar finansowych lub do odzyskania pomocy finansowej Unii. W związku z tym na 2020 r. należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym odsetek praw głosu i udziałów lub kapitału dowolnej osoby prawnej lub fizycznej będzie mógł przekroczyć 50 % całkowitej liczby praw głosu i 50 % udziałów lub kapitału w organizacji producentów. Aby jednak uniknąć nadużywania władzy przez osoby fizyczne lub prawne, które tymczasowo przekroczyły limity w zakresie praw głosu i udziałów lub kapitału, państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu ochrony organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów przed nadużyciami władzy. Środki takie mogą stanowić decyzje dotyczące wykorzystania unijnej pomocy finansowej oraz zmian programów operacyjnych, które mogłyby przynieść nieproporcjonalne korzyści pojedynczym osobom fizycznym lub prawnym.
- (5) Spadki wartości produkcji sprzedanej w sektorze owoców i warzyw spowodowane pandemią COVID-19 będą miały istotny wpływ na kwotę pomocy unijnej otrzymywanej przez organizacje producentów w kolejnym roku, ponieważ kwota pomocy unijnej jest obliczana jako odsetek wartości produkcji sprzedanej każdej organizacji producentów. Jeżeli w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 nastąpi znaczny spadek wartości produkcji sprzedanej, organizacje producentów ryzykują utratę swojego uznania, ponieważ jednym z kryteriów uznania jest osiągnięcie pewnej minimalnej wartości produkcji sprzedanej, którą ustala się na poziomie krajowym. Sytuacja taka zagroziłaby długoterminowej stabilności organizacji producentów. W związku z tym, jeżeli w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 nastąpi obniżenie wartości produktu o co najmniej 35 % niepodlegające odpowiedzialności ani kontroli organizacji producentów, wartość produkcji sprzedanej za 2020 r. należy ustalić na poziomie 100 % wartości produkcji sprzedanej w poprzednim okresie. W przypadku organizacji producentów, których dotyczy taka utrata wartości produkcji sprzedanej, próg 65 % wartości produkcji sprzedanej w poprzednim okresie, określony w art. 23 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891, nie jest wystarczający do osiągnięcia stabilności gospodarczej i finansowej w warunkach pandemii COVID-19. Z uwagi na poważne skutki gospodarcze pandemii COVID-19 w sektorze owoców i warzyw w 2020 r. próg ten należy podnieść do 100 % wartości produkcji sprzedanej w poprzednim okresie.
- (6) W celu ulepszenia strategii oraz planowania, zarządzania i wdrażania zatwierdzonych programów operacyjnych, tak aby uwzględnić skutki pandemii COVID-19 dla sektora owoców i warzyw, w 2020 r. państwa członkowskie powinny móc wprowadzać zmiany w swoich strategiach krajowych, o których mowa w art. 27 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891, nawet po przedłożeniu programów operacyjnych do zatwierdzenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby nie dochodziło do zakłóceń ciągłości i realizacji wieloletnich i bieżących operacji stanowiących część zatwierdzonych programów operacyjnych organizacji producentów.
- (7) W 2020 r. państwa członkowskie powinny być również zwolnione z obowiązku określonego w art. 27 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, dotyczącego ustalenia w strategii krajowej maksymalnego odsetka funduszu operacyjnego, który można przeznaczyć na poszczególne środki lub rodzaje działania. Powinno to zapewnić organizacjom producentów większą elastyczność we wprowadzaniu środków mających na celu łagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora owoców i warzyw.

- (8) Z uwagi na czas trwania pandemii COVID-19 i dotkliwość jej skutków dla sektora owoców i warzyw, organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów mogą – pod warunkiem zatwierdzenia przez państwa członkowskie – zmienić swoje programy operacyjne na kolejne lata, a nawet wprowadzić zmiany w trakcie roku realizacji, jak określono w art. 34 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891. Aby złagodzić skutki pandemii COVID-19, w 2020 r. powinny one również być w stanie tymczasowo zawiesić swoje programy operacyjne, w całości lub w części.
- (9) Na podstawie art. 36 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, jeżeli organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów wstrzymają wdrażanie swoich programów operacyjnych przed końcem ich zaplanowanego obowiązywania, nie dokonuje się żadnych dalszych płatności na rzecz takiej organizacji lub takiego zrzeszenia w odniesieniu do działań zrealizowanych po dacie wstrzymania danego programu operacyjnego. W celu zapewnienia stabilności finansowej organizacji producentów pomoc otrzymana na kwalifikujące się działania zrealizowane przed wstrzymaniem programu operacyjnego nie podlega odzyskaniu, pod warunkiem że organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów udowodni właściwemu organowi państwa członkowskiego, że wstrzymanie realizacji tego programu operacyjnego nastąpiło w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, a organizacja producentów nie miała nad nim kontroli i nie ponosiła za nie odpowiedzialności.
- (10) W celu zapewnienia stabilności finansowej organizacji producentów pomoc finansowa Unii na zobowiązania wieloletnie w sektorze owoców i warzyw, takie jak działania w zakresie ochrony środowiska, nie powinna podlegać odzyskaniu przez EFRG, jeżeli ich cele długoterminowe nie mogły zostać zrealizowane z powodu wstrzymania działań w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19.
- (11) Biorąc pod uwagę zakłócenia i zaburzenia wynikające z pandemii COVID-19, w szczególności niedobory siły roboczej potrzebnej do zbioru produktów oraz zakłócenia logistyki w 2020 r., a także łatwość psucia się produktów sektora owoców i warzyw, organizacje producentów powinny mieć możliwość elastycznego stosowania środka w zakresie niezbierania plonów, o którym mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891. W związku z tym w 2020 r. powinna istnieć możliwość przeprowadzenia operacji niezbierania plonów nawet w przypadku, gdy podjęto produkcję handlową z użyciem plonów z danego obszaru w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego lub nawet wtedy, gdy ten sam obszar był wcześniej objęty środkiem dotyczącym zielonych zbiorów.
- (12) Na podstawie art. 54 lit. b) i art. 58 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 monitorowanie i ocena programów operacyjnych oraz funkcjonujące w sektorze owoców i warzyw systemy oceny ich skuteczności i wydajności zarówno przez organizacje producentów, jak i państwa członkowskie, są przedmiotem oceny, którą należy przekazać Komisji do dnia 15 listopada 2020 r. Z uwagi na zakłócenia w funkcjonowaniu administracji publicznych w państwach członkowskich z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, termin przekazania sprawozdania z oceny za 2020 r., o którym mowa w art. 58 wspomnianego rozporządzenia, należy przedłużyć do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (13) Zakłócenia w sektorze owoców i warzyw wynikające z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 wpływają na zdolność organizacji producentów do zastosowania w 2020 r. środków naprawczych, o których mowa w art. 59 ust. 1 i 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, w maksymalnym okresie czterech miesięcy. Państwa członkowskie powinny zatem zostać upoważnione do odroczenia tych terminów w 2020 r. poza maksymalny okres czterech miesięcy.
- (14) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, aby dana organizacja producentów nie utraciła swojego uznania, musi ona stale spełniać wymóg minimalnej liczby członków określonej przez państwo członkowskie. W przypadku gdy organizacje producentów nie spełniają tego wymogu, na podstawie art. 59 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 państwa członkowskie zawieszają uznanie danej organizacji producentów, wstrzymując płatności z tytułu pomocy i zmniejszają o 2 % roczną kwotę pomocy w odniesieniu do każdego miesiaca kalendarzowego lub jego części, w czasie którego uznanie jest zawieszane. Z uwagi na zakłócenia spowodowane pandemią COVID-19 państwa członkowskie nie powinny zawieszać płatności pomocy na rzecz organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw, które nie osiągnęły minimalnej liczby członków w 2020 r.
- (15) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia okresu na wprowadzenie środków naprawczych w trakcie zawieszenia uznania, o którym to okresie mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, po upływie okresu 12 miesięcy od daty otrzymania przez organizację producentów pisma z ostrzeżeniem, jeżeli dana organizacja producentów nie mogła wprowadzić środków naprawczych z przyczyn związanych z pandemią COVID-19. Takie przedłużenie nie powinno trwać dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r., co powinno zapewnić organizacjom producentów wystarczającą ilość czasu na wprowadzenie środków naprawczych.

- (16) Z uwagi na zakłócenia spowodowane pandemią COVID-19 w sektorze owoców i warzyw państwa członkowskie nie powinny stosować zmniejszenia rocznej kwoty pomocy o 2 % w odniesieniu do każdego miesiąca kalendarzowego lub jego części na podstawie art. 59 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, w przypadku gdy organizacja producentów, której uznanie zawieszono, nie byłaby w stanie wprowadzić środków naprawczych w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19. Z tego samego powodu państwa członkowskie nie powinny stosować zmniejszenia rocznej kwoty pomocy o 1 % w odniesieniu do każdego miesiąca kalendarzowego lub jego części na podstawie art. 59 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891.
- (17) Na podstawie art. 59 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 państwa członkowskie wycofują uznanie, jeżeli organizacja producentów nie udowodni przestrzegania kryteriów minimalnej wartości lub wielkości produkcji sprzedanej do dnia 15 października drugiego roku następującego po roku, w którym takie kryteria nie były spełnione. Ze względu na wpływ zakłóceń spowodowanych pandemią COVID-19 na wartość i wielkość produkcji sprzedanej przez organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw, 2020 r. nie należy brać pod uwagę do celów ustalenia zgodności z minimalną wartością lub wielkością produkcji sprzedanej na podstawie art. 59 ust. 6 tego rozporządzenia.
- (18) Z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 organizacje producentów wdrażające programy operacyjne kończące się w 2020 r. mogą nie być w stanie spełnić warunków określonych w art. 33 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W tych okolicznościach zmniejszenia łącznej kwoty wsparcia, o którym mowa w art. 61 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, nie powinno mieć zastosowania w 2020 r. do programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw, których to dotyczy.
- (19) W państwach członkowskich będących producentami wina wystąpiły wyjątkowe trudności z planowaniem operacji w ramach programów wsparcia w sektorze wina, zarządzaniem nimi i ich realizacją. Może to spowodować opóźnienie wdrożenia tych operacji, w związku z czym mogą one nie spełnić wymogów prawnych Unii, określonych dla tych programów w szczególności w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1149⁽⁴⁾. Podmioty gospodarcze w sektorze wina są również narażone na zakłócenia i zaburzenia spowodowane przez pandemię COVID-19 oraz doświadczają trudności finansowych i problemów z płynnością finansową spowodowanych zakłóceniami w łańcuchach dostaw i zamknięciem niektórych rynków zbytu, w szczególności na poziomie detalicznym i w sektorze hotelarsko-gastronomicznym. Borykają się one z problemami logistycznymi i trudnościami w zakresie zarządzania produkcją, które wynikają z niedoboru siły roboczej i problemów z dotarciem do konsumentów z powodu zakłóceń w łańcuchu dostaw. Ma to bezpośredni wpływ na stabilność finansową podmiotów gospodarczych w sektorze wina oraz na ich zdolność do realizowania operacji w ramach programów wsparcia w sektorze wina w 2020 r.
- (20) Środki wprowadzone w ciągu ostatnich miesięcy przez rządy w celu przeciwdziałania kryzysowi wywołanemu pandemią COVID-19 – obejmujące zwłaszcza zamknięcie hoteli, barów i restauracji, ograniczenia przepływu osób i towarów do niezbędnego minimum, zamknięcie niektórych granic w Unii – mają negatywny wpływ na unijny sektor wina i powodują zakłócenia na rynku.
- (21) Ponadto niedobór siły roboczej, również związany z pandemią COVID-19, oraz trudności logistyczne spowodowane pandemią COVID-19 wywierają presję na plantatorów winorośli i cały sektor wina, borykający się w związku z nadchodzącymi zbiorami z coraz większymi problemami, takimi jak niskie ceny, ograniczona konsumpcja oraz trudności z transportem i sprzedażą. Wszystkie te czynniki przyczyniają się do poważnych zakłóceń na rynku wina.
- (22) Ponadto przez cały 2019 r. unijny rynek wina już działał w utrudnionych warunkach, a zapasy wina są na najwyższym poziomie od 2009 r. Sytuacja ta jest przede wszystkim wynikiem połączenia rekordowych zbiorów w 2018 r. i ogólnego spadku konsumpcji wina w Unii. Co więcej, Stany Zjednoczone Ameryki, które są głównym unijnym rynkiem eksportowym wina, nałożyły dodatkowe cła przywózowe na europejskie wina, co wpłynęło na wywóz. Pandemia COVID-19 stanowi kolejny cios dla tego wrażliwego sektora, który nie jest w stanie skutecznie wprowadzać do obrotu lub prowadzić dystrybucję swoich produktów, przede wszystkim ze względu na zamknięcie głównych rynków eksportowych oraz środki wprowadzone w celu zapewnienia prawidłowej izolacji i blokady, obejmujące w szczególności przerwanie wszelkiej działalności gastronomicznej oraz brak możliwości zaopatrywania tradycyjnych klientów. Ponadto trudności z zaopatrzeniem w kluczowe czynniki produkcji, takie jak konieczne do produkcji wina butelki i korki, są obciążeniem dla działalności podmiotów gospodarczych w sektorze wina, ponieważ uniemożliwiają wprowadzanie do obrotu wina gotowego do sprzedaży.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1149 z dnia 15 kwietnia 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 1).

- (23) W tym kontekście, z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, konieczne jest zatem pilne wprowadzenie tymczasowych środków w celu zrównoważenia zakłóceń na rynku. Środki te obejmują m.in. tymczasowe dopuszczenie wprowadzania zmian celu wybranej operacji oraz wypłaty za działania, które zostały zakończone, nawet jeżeli cała operacja nie została w pełni wdrożona. Należy również zezwolić – bez nakładania sankcji – na częściowe wdrożenie operacji w zakresie restrukturyzacji i przekształcania winnic, inwestycji i innowacji.
- (24) Aby pomóc podmiotom gospodarczym w reagowaniu na obecne wyjątkowe okoliczności i zaradzić tej nieprzewidywalnej i niepewnej sytuacji, należy dopuścić większą elastyczność we wdrażaniu środków na podstawie art. 22, 26, 53 ust. 1 i 54 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149.
- (25) Jeśli chodzi o wsparcie na rzecz zielonych zbiorów, w art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 wprowadzono zakaz stosowania zielonych zbiorów na tej samej działce przez dwa kolejne lata. W związku z niepewnością co do czasu trwania i skali pandemii COVID-19, aby umożliwić producentom lepsze regulowanie ich produkcji oraz lepsze dostosowanie się do sytuacji na rynku w dłuższej perspektywie, ograniczenie to należy tymczasowo znieść do dnia 15 października 2020 r.
- (26) Art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 ogranicza do trzech lat wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania przyznane w ramach programów wsparcia w sektorze wina. Ze względu na obecny kryzys wynikający z pandemii COVID-19 oraz potrzebę dalszego wspierania odpowiedzialnego podejścia do sytuacji kryzysowych, uznaje się za stosowne tymczasowe zniesienie wspomnianego trzyletniego limitu. Zapewni to producentom wsparcie w dłuższej perspektywie i lepsze możliwości utrzymania dochodów w obecnych kryzysowych czasach.
- (27) Przepisy dotyczące możliwych zmian w operacjach w ramach programów wsparcia w sektorze wina na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określono w art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149. Aby umożliwić beneficjentom adekwatne i skuteczne reagowanie na wyjątkowe okoliczności związane z pandemią COVID-19 oraz dostosowanie produkcji i wprowadzania do obrotu, należy tymczasowo zwiększyć elastyczność stosowania tych przepisów. W związku z tym należy tymczasowo zezwolić państwom członkowskim na odstępstwo od tych zasad poprzez umożliwienie beneficjentom przedstawienia zmian do pierwotnie zatwierdzonej operacji bez zatwierdzenia przez organy krajowe. Dzięki temu państwa członkowskie mogą zezwolić na wdrożenie operacji, które wchodzi w zakres tych środków, w ramach początkowo zatwierdzonej kwoty wsparcia bez uprzedniego zatwierdzenia. Takie odstępstwo pomoże beneficjentom, którzy nie są w stanie ukończyć pewnych operacji w związku z kryzysem i chcą je zmienić, aby zapobiec dalszym stratom ekonomicznym lub lepiej zareagować na sytuację na rynku. Ponadto należy również tymczasowo zezwolić na zmianę celu wybranej operacji w odniesieniu do środków w zakresie promocji, restrukturyzacji i przekształcania winnic oraz inwestycji i innowacji, ponieważ – w przeciwieństwie do innych środków w ramach programów wsparcia w sektorze wina – cele tych środków mogą być wielorakie, np. w przypadku inwestycji w wytwórnię wina i piwnicę winiarską. W takich przypadkach, jeżeli beneficjent nie jest w stanie w pełni zrealizować celu operacji, powinien mieć możliwość ograniczenia skali celów danej operacji. Takie zmiany powinny być jednak nadal zatwierdzane przez właściwy organ.
- (28) Aby uniknąć karania beneficjentów za korzystanie z wprowadzonej elastyczności – która umożliwia zmianę zatwierdzonych operacji bez uprzedniego zatwierdzenia – za niezrealizowanie całej operacji pierwotnie zatwierdzonej przez właściwy organ lub za zmianę celu operacji, konieczne jest również tymczasowe odstępstwo od art. 54 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149, który stanowi, że wsparcie jest wypłacane po ustaleniu, że cała operacja lub wszystkie poszczególne działania, które są częścią operacji, zostały w pełni wdrożone. Zapewni to wypłacanie wsparcia dla poszczególnych działań, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że działania te zostały w pełni wdrożone.
- (29) W przypadku operacji, które otrzymują wsparcie na podstawie art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, aby uniknąć karania beneficjentów za to, że w wyniku kryzysu nie wdrożyli operacji na całkowitej powierzchni, w odniesieniu do której zatwierdzono wsparcie, konieczne jest również wprowadzenie tymczasowego odstępstwa od art. 54 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149, aby zapewnić wypłacanie wsparcia bez nakładania kar w odniesieniu do części operacji, która została wdrożona.
- (30) Z uwagi na konieczność podjęcia działań w trybie natychmiastowym, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

OWOCE I WARZYWA

Artykuł 1

Czasowe odstępstwa od rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 2 akapit pierwszy, w odniesieniu do 2020 r. maksymalny odsetek praw głosu i udziałów lub kapitału, które może posiadać dowolna osoba prawna lub fizyczna w organizacji producentów, może przekraczać, z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, 50 % całkowitej liczby praw głosu i 50 % udziałów lub kapitału. Państwa członkowskie zapewniają jednak przyjęcie środków w celu uniknięcia nadużywania władzy przez dowolną osobę prawną lub fizyczną posiadającą prawa głosu i udziały lub kapitał przekraczające 50 % całkowitej liczby praw głosu i przekraczające 50 % udziałów lub kapitału.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 ust. 4, jeżeli w 2020 r. obniżenie wartości produktu o co najmniej 35 % było powiązane z pandemią COVID-19 i wynikało z przyczyn będących poza kontrolą i zakresem odpowiedzialności organizacji producentów, wartość produkcji sprzedanej dla tego produktu stanowi 100 % jego wartości z poprzedniego okresu odniesienia. Organizacja producentów przedstawia właściwemu organowi danego państwa członkowskiego dowody, że warunki te zostały spełnione.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 ust. 4, w odniesieniu do 2020 r. państwa członkowskie mogą zmienić strategię krajową po corocznym przedłożeniu projektu programów operacyjnych. Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby nie dochodziło do zakłóceń ciągłości i realizacji wieloletnich i bieżących operacji stanowiących część zatwierdzonych programów operacyjnych organizacji producentów.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 ust. 5, w odniesieniu do 2020 r. nie ma zastosowania obowiązek państw członkowskich dotyczący ustalenia w strategii krajowej maksymalnego odsetka funduszu operacyjnego, który można przeznaczyć na poszczególne środki lub rodzaj działania w celu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy różnymi środkami.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 2, w odniesieniu do 2020 r. państwa członkowskie mogą również zezwolić organizacjom producentów na zawieszenie na 2020 r. ich programów operacyjnych, w całości lub w części.
6. W odniesieniu do 2020 r. pomoc otrzymana na kwalifikujące się działania zrealizowane przed wstrzymaniem programu operacyjnego nie podlega odzyskaniu, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 36 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891, a wstrzymanie programu operacyjnego było związane z pandemią COVID-19, oraz nastąpiło z przyczyn będących poza kontrolą i zakresem odpowiedzialności organizacji producentów, której to dotyczy.
7. Na zasadzie odstępstwa od art. 36 ust. 3 unijna pomoc finansowa na zobowiązania wieloletnie, takie jak działania na rzecz ochrony środowiska, których długoterminowe cele i spodziewane korzyści nie mogą zostać osiągnięte w 2020 r. ze względu na zaprzestanie wdrażania tych zobowiązań w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, nie jest odzyskiwana i zwracana do EFRG.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 3 akapit pierwszy, w odniesieniu do 2020 r. można wprowadzić środki w zakresie niezberania plonów, jeżeli podjęto produkcję handlową z użyciem plonów z danego obszaru w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 ust. 3 akapit czwarty, w odniesieniu do 2020 r. zielone zbiory oraz niezberanie plonów można stosować jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu i tego samego obszaru.
9. Na zasadzie odstępstwa od art. 54 lit. b) i art. 58 ust. 3 sprawozdanie z oceny przeprowadzonej w 2020 r. przekazuje się Komisji do dnia 30 czerwca 2021 r.
10. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 1 i 4, w przypadku gdy w 2020 r. organizacja producentów nie jest w stanie wdrożyć środków naprawczych w wyznaczonych w tym celu terminach z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, państwa członkowskie mogą przedłużyć te terminy na okres dłuższy niż cztery miesiące, o których mowa w art. 59 ust. 1 i 4.
11. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 1, jeżeli w 2020 r. organizacja producentów nie przestrzega kryteriów uznania związanych z wymogami art. 5 z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, państwa członkowskie nie zawieszają płatności pomocy na rzecz danej organizacji producentów.

12. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 2, jeżeli w 2020 r. organizacja producentów nie jest w stanie, z przyczyn związanych z pandemią COVID-19, wprowadzić środków naprawczych w trakcie zawieszenia uznania, państwa członkowskie mogą przedłużyć termin wprowadzenia tych środków naprawczych na okres dłuższy niż 12 miesięcy od daty otrzymania przez organizację producentów pisma z ostrzeżeniem, ale maksymalnie do dnia 31 grudnia 2020 r.

13. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 2 akapit drugi zmniejszenie rocznej kwoty pomocy o 2 % za każdy miesiąc kalendarzowy lub jego część, w trakcie którego uznanie organizacji producentów jest zawieszona, nie ma zastosowania, jeżeli w 2020 r. organizacja producentów nie była w stanie wprowadzić środków naprawczych z przyczyn związanych z pandemią COVID-19.

14. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 5 zmniejszenie rocznej kwoty pomocy o 1 % za każdy miesiąc kalendarzowy lub jego część nie ma zastosowania, jeżeli w 2020 r. organizacja producentów nie była w stanie wprowadzić środków naprawczych z przyczyn związanych z pandemią COVID-19.

15. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 6 akapit pierwszy, 2020 r. nie jest brany pod uwagę przy ustalaniu zgodności z minimalną ilością lub wartością produkcji sprzedanej zgodnie z art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

16. Na zasadzie odstępstwa od art. 61 ust. 6, jeżeli program operacyjny kończy się w 2020 r. i jeżeli w 2020 r. z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 nie spełniono warunków, o których mowa w art. 33 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, łączna kwota wsparcia na ostatni rok programu operacyjnego nie jest zmniejszana.

TYTUŁ II

WINO

Artykuł 2

Czasowe odstępstwa od rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w 2020 r. można stosować zielone zbiory na tej samej działce przez co najmniej dwa kolejne lata.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149, w przypadkach związanych z pandemią COVID-19 i na wniosek beneficjentów złożony nie później niż dnia 15 października 2020 r., państwa członkowskie mogą przedłużyć okres wsparcia na tworzenie funduszy wspólnego inwestowania o 12 miesięcy w odniesieniu do operacji, w przypadku których okres wsparcia zakończył się w 2019 r.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z pandemią COVID-19, zezwolić na wprowadzenie zmian, które nastąpią nie później niż w dniu 15 października 2020 r., bez uprzedniego zatwierdzenia, pod warunkiem że nie mają one wpływu na kwalifikowalność żadnej części operacji i jej celów ogólnych oraz pod warunkiem że całkowita zatwierdzona kwota wsparcia dla danej operacji nie zostanie przekroczona. Beneficjenci powiadamiają właściwy organ o tego rodzaju zmianach w terminach określonych przez państwa członkowskie.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z pandemią COVID-19, umożliwić beneficjentom, aby przedstawili zmiany, które nastąpiły nie później niż w dniu 15 października 2020 r., i które zmieniają cel całej zatwierdzonej uprzednio operacji w ramach środków, o których mowa w art. 45, 46, 50 i 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem zakończenia wszelkich bieżących pojedynczych działań będących częścią całej operacji. Beneficjenci powiadamiają właściwy organ o tego rodzaju zmianach w terminach określonych przez państwa członkowskie; zmiany te wymagają uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 54 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149, jeżeli właściwy organ został powiadomiony o zmianie już zatwierdzonej operacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, wsparcie wypłaca się na poszczególne już wdrożone działania w ramach tej operacji, pod warunkiem że działania te zostały w pełni wdrożone oraz poddane kontrolom administracyjnym i, w stosownych przypadkach, kontrolom na miejscu zgodnie z rozdziałem IV sekcja 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150 ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 54 ust. 4 akapity trzeci, czwarty, piąty i szósty rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do wniosków o płatność przedłożonych nie później niż w dniu 15 października 2020 r., w przypadku gdy operacje objęte wsparciem na podstawie art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie zostały wdrożone – z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 – na całkowitej powierzchni, w odniesieniu do której wystąpiono o wsparcie we wniosku, państwa członkowskie obliczają wsparcie, które należy wypłacić, na podstawie obszaru określonego w wyniku kontroli na miejscu przeprowadzonych po wdrożeniu.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/885**z dnia 26 czerwca 2020 r.****w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽¹⁾ z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE, w szczególności jego art. 30 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2011 r. Włochy poinformowały Komisję, że na ich terytorium występuje nowy agresywny szczep *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto („określony agrofag”) – czynnik przyczynowy raka kiwi, oraz że wprowadziły urzędowe środki, aby zapobiec dalszemu wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu określonego agrofaga na ich terytorium. Dostępne informacje świadczyły również o tym, że ten agresywny szczep określonego agrofaga występuje w państwie trzecim, które prowadzi wywóz materiału rozmnożeniowego roślin kiwi, w tym pyłku, do Unii. Informacje te są nadal istotne w odniesieniu do terytorium Unii.
- (2) Z tego względu Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/756/UE ⁽²⁾.
- (3) Decyzja wykonawcza 2012/756/UE została zastąpiona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/198 ⁽³⁾, która straciła moc z dniem 31 marca 2020 r.
- (4) Określonego agrofaga nie wymieniono jako agrofaga kwarantannowego dla Unii w załączniku II, agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej w załączniku III ani jako regulowanego agrofaga niekwarantannowego w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072 ⁽⁴⁾.
- (5) Powody przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2017/198, w tym odpowiednia wstępna analiza zagrożenia agrofagiem przeprowadzona przez Komisję, są nadal aktualne. Ze względu na istniejące zagrożenie fitosanitarne stwarzane przez określony agrofag należy przyjąć środki dotyczące wprowadzania do Unii żywego pyłku i roślin przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, *Actinidia* Lindl. („określone rośliny”) z państw trzecich. Należy również przewidzieć środki dotyczące przemieszczania w obrębie Unii tych roślin pochodzących z Unii. Środki te powinny być takie same jak środki określone w decyzji wykonawczej (UE) 2017/198, ponieważ okazało się, że skutecznie chronią one terytorium Unii przed określonym agrofagiem.
- (6) Aby zapewnić wyższy poziom ochrony terytorium Unii przed określonym agrofagiem, określone rośliny wprowadzane do Unii powinny być poddawane rygorystycznym kontrolom oraz, w stosownych przypadkach, badane na obecność określonego agrofaga w punkcie kontroli granicznej lub w punkcie kontroli w miejscu przeznaczenia ustanowionym zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/2123 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/756/UE z dnia 5 grudnia 2012 r. w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto (Dz.U. L 335 z 7.12.2012, s. 49).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/198 z dnia 2 lutego 2017 r. w odniesieniu do środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto (Dz.U. L 31 z 4.2.2017, s. 29).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/2123 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przypadków, w których kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie niektórych towarów mogą być przeprowadzane w punktach kontroli, a kontrole dokumentacji mogą być przeprowadzane w pewnej odległości od punktów kontroli granicznej, oraz warunków, na jakich może się to odbywać (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 64).

- (7) Decyzję wykonawczą (UE) 2017/198 należy uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem. Jest to konieczne w celu uwzględnienia przepisów rozporządzenia (UE) 2016/2031 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, które mają zastosowanie od dnia 14 grudnia 2019 r.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej, aby zastąpić decyzję wykonawczą (UE) 2017/198, która straciła moc z dniem 31 marca 2020 r. Powinno ono wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny dostosować swoje prawodawstwo celem spełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dnia 31 grudnia 2021 r., aby dać czas na monitorowanie rozwoju sytuacji i określenie statusu fitosanitarnego określonego agrofaga w odniesieniu do terytorium Unii.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki zapobiegające zawleczeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w niej *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto („określony agrofag”).

Artykuł 2

Zakaz dotyczący *Pseudomonas syringae* pv. *actinidiae* Takikawa, Serizawa, Ichikawa, Tsuyumu i Goto

Określony agrofag nie może być wprowadzany, przemieszczany ani utrzymywany, rozmnażany ani uwalniany na terytorium Unii.

Artykuł 3

Wprowadzanie do Unii żywego pyłku i roślin przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, *Actinidia* Lindl.

Żywy pyłek i rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, *Actinidia* Lindl. („określone rośliny”) pochodzące z państw trzecich można wprowadzać do Unii jedynie pod warunkiem że są one zgodne ze szczególnymi wymogami dotyczącymi wprowadzania, jak określono w art. 4, 5 i 6.

Artykuł 4

Świadectwo fitosanitarne

Określonym roślinom pochodzącym z państw trzecich towarzyszy świadectwo fitosanitarne, które w rubryce „Deklaracja dodatkowa” zawiera informację, że spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) Określone rośliny były stale uprawiane w państwie, o którym wiadomo, że nie występuje w nim określony agrofag.
- b) Określone rośliny były stale uprawiane na obszarze wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin państwa pochodzenia zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych („ISPM”) Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) nr 4⁽⁶⁾. W świadectwie w rubryce „Miejsce pochodzenia” umieszcza się nazwę obszaru wolnego od agrofaga.

⁽⁶⁾ Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od agrofaga. ISPM nr 4 (1995), Rzym, IPPC, FAO 2016 r.

- c) Określone rośliny zostały wyprodukowane w miejscu lub na stanowisku produkcji wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin państwa pochodzenia zgodnie z ISPM FAO nr 10 ⁽⁷⁾. Określone rośliny były uprawiane w strukturze dającej pewną izolację od środowiska zewnętrznego i ochronę przed nim, które skutecznie wykluczają obecność określonego agrofaga. W tym miejscu lub na tym stanowisku określone rośliny zostały dwukrotnie poddane urzędowej kontroli w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed wywozem i stwierdzono, że są wolne od określonego agrofaga.

Takie miejsce lub stanowisko produkcji jest otoczone strefą o promieniu wynoszącym co najmniej 100 m, w której urzędowe kontrole przeprowadzono dwa razy w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed wywozem, a wszelkie określone rośliny, u których podczas przeprowadzania takich kontroli stwierdzono objawy zakażenia, zostały natychmiast zniszczone.

- d) Określone rośliny zostały wyprodukowane w miejscu produkcji wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez krajową organizację ochrony roślin państwa pochodzenia zgodnie z ISPM FAO nr 10. W tym miejscu określone rośliny zostały dwukrotnie poddane urzędowej kontroli i badaniu oraz dwukrotnie pobrano z nich próbki w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed wywozem i stwierdzono, że są wolne od określonego agrofaga.

Takie miejsce produkcji jest otoczone strefą o promieniu wynoszącym 4 500 m („strefa otaczająca”) i spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- (i) urzędowe kontrole, pobranie próbek oraz ich badanie przeprowadzono dwukrotnie w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed wywozem. Podczas urzędowej kontroli, pobierania próbek i badań nie stwierdzono występowania określonego agrofaga;
- (ii) wszystkie określone rośliny w promieniu 500 m od miejsca produkcji zostały natychmiast zniszczone;
- (iii) każda określona roślina w promieniu 500 m od miejsca produkcji była regularnie badana w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia i została uznana za wolną od określonego agrofaga.

W przypadku ppkt (ii) i (iii) wszystkie określone rośliny w tej strefie w odległości od 500 do 4 500 m od miejsca produkcji zostały zniszczone lub zbadane zgodnie z planem pobierania próbek, który jest w stanie z wiarygodnością 99 % potwierdzić, że poziom obecności określonego agrofaga w określonych roślinach jest niższy niż 0,1 %.

Artykuł 5

Dodatkowe informacje, które należy zamieścić w świadectwie fitosanitarnym

W przypadku gdy podaje się informacje określone w art. 4 lit. c) lub d), świadectwo zawiera dodatkowo informację o tym, że spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) określone rośliny pochodzą bezpośrednio od roślin matecznych uprawianych w warunkach określonych w art. 4 lit. a), b) lub c);
- b) określone rośliny pochodzą bezpośrednio od roślin matecznych, które wcześniej poddano indywidualnemu badaniu potwierdzającemu, że są wolne od określonego agrofaga;
- c) określone rośliny poddano badaniu zgodnie z planem pobierania próbek, który jest w stanie z wiarygodnością 99 % potwierdzić, że poziom obecności określonego agrofaga w określonych roślinach jest niższy niż 0,1 %.

Artykuł 6

Kontrola

Określone rośliny wprowadzane do Unii, którym towarzyszy świadectwo fitosanitarne i które są zgodne z art. 4 i 5, są poddawane rygorystycznym kontrolom, a następnie, w stosownych przypadkach, badane na obecność określonego agrofaga w punkcie kontroli granicznej lub w punkcie kontroli określonym zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/2123.

⁽⁷⁾ Wymogi dotyczące ustanawiania miejsc i stanowisk produkcji wolnych od agrofaga. ISPM nr 10 (1999), Rzym, IPPC, FAO 2016 r.

Artykuł 7

Przemieszczanie określonych roślin w obrębie Unii

Określone rośliny, które pozostawały przez jakąkolwiek część swojego cyklu życia w Unii, mogą być przemieszczane w obrębie Unii jedynie wówczas, gdy spełniają szczególne wymogi określone w art. 8 i 9.

Artykuł 8

Wydawanie paszportów roślin i warunki przemieszczania

Określone rośliny, które pozostawały przez jakąkolwiek część swojego cyklu życia w Unii, i rośliny wprowadzane do Unii zgodnie z art. 3 mogą być przemieszczane w obrębie Unii jedynie wówczas, gdy towarzyszy im paszport roślin przygotowany, wydany i wykorzystany zgodnie z art. 78–95 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz jeżeli spełniają jeden z następujących warunków:

- a) Określone rośliny były stale uprawiane w państwie członkowskim, w którym nie stwierdzono występowania określonego agrofaga.
- b) Określone rośliny były stale uprawiane w strefie chronionej wymienionej w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072.
- c) Określone rośliny były stale uprawiane na obszarze wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ISPM FAO nr 4.
- d) Określone rośliny zostały wyprodukowane w miejscu lub na stanowisku produkcji wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez odpowiedzialny organ urzędowy państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ISPM FAO nr 10. Określone rośliny były uprawiane w strukturze dającej pewną izolację od środowiska zewnętrznego i ochronę przed nim, które skutecznie wykluczają obecność określonego agrofaga. W tym miejscu lub na tym stanowisku określone rośliny zostały dwukrotnie poddane urzędowej kontroli w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed przemieszczeniem i stwierdzono, że są wolne od określonego agrofaga.

Takie miejsce lub stanowisko produkcji jest otoczone strefą o promieniu wynoszącym co najmniej 100 m, w której urzędowe kontrole przeprowadzono dwa razy w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed przemieszczeniem, a wszelkie rośliny, u których podczas przeprowadzania takich kontroli stwierdzono objawy zakażenia, zostały natychmiast zniszczone.

- e) Określone rośliny zostały wyprodukowane w miejscu produkcji wolnym od agrofaga ustanowionym w odniesieniu do określonego agrofaga przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z ISPM FAO nr 10.

W tym miejscu określone rośliny zostały dwukrotnie poddane urzędowej kontroli i badaniu oraz dwukrotnie pobrano z nich próbki w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed przemieszczeniem i stwierdzono, że są wolne od określonego agrofaga.

Takie miejsce produkcji jest otoczone strefą o promieniu wynoszącym 500 m („strefa otaczająca”) i spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- (i) urzędowe kontrole, pobranie próbek oraz ich badanie przeprowadzono dwukrotnie w obrębie całej strefy otaczającej w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed przemieszczeniem. Podczas urzędowej kontroli, pobierania próbek i badań nie stwierdzono występowania określonego agrofaga;
- (ii) wszystkie określone rośliny w strefie otaczającej zostały natychmiast zniszczone;
- (iii) każda określona roślina w strefie otaczającej była regularnie badana w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia i została uznana za wolną od określonego agrofaga.

Strefa otaczająca jest otoczona dalszą strefą o szerokości 4 000 m i spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- (i) po zakończeniu urzędowych kontroli, pobierania próbek i badań, przeprowadzonych dwukrotnie w tej dalszej strefie w czasie najbardziej odpowiednim do wykrycia objawów zakażenia podczas ostatniego pełnego cyklu wegetacji przed przemieszczeniem, wprowadzono środki zwalczania we wszystkich przypadkach, w których stwierdzono występowanie określonego agrofaga na określonych roślinach. Środki te polegają na natychmiastowym zniszczeniu zakażonych określonych roślin;

- (ii) wszystkie określone rośliny w tej dalszej strefie zostały zniszczone;
- (iii) wszystkie określone rośliny w tej dalszej strefie zbadano zgodnie z planem pobierania próbek, który jest w stanie z wiarygodnością 99 % potwierdzić, że poziom obecności określonego agrofaga w określonych roślinach jest niższy niż 0,1 %.

Artykuł 9

Dodatkowe warunki przemieszczania

Jeżeli spełnione są wymogi określone w art. 8 lit. d) lub e), określone rośliny muszą spełniać dodatkowo jeden z następujących wymogów:

- a) określone rośliny pochodzą bezpośrednio od roślin matecznych uprawianych w warunkach określonych w art. 8 lit. a), b), c) lub d);
- b) określone rośliny pochodzą bezpośrednio od roślin matecznych, które wcześniej poddano indywidualnemu badaniu potwierdzającemu, że są wolne od określonego agrofaga;
- c) określone rośliny poddano badaniu zgodnie z planem pobierania próbek, który jest w stanie z wiarygodnością 99 % potwierdzić, że poziom obecności określonego agrofaga w określonych roślinach jest niższy niż 0,1 %.

Artykuł 10

Zgodność

Państwa członkowskie uchylają lub zmieniają środki, które już przyjęły w celu ochrony przed wprowadzeniem i rozprzestrzenianiem się określonego agrofaga, w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 11

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/886**z dnia 26 czerwca 2020 r.**

w sprawie sprostowania włoskiej wersji językowej rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 923/2012 ustanawiającego wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej), w szczególności jego art. 4 lit. a) i b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 31, 43 i 44 oraz załącznik VIII,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Włoska wersja językowa rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 923/2012 ⁽³⁾ zawiera niespójną terminologię użytą w załączniku, sekcja 5 pozycja SERA.5025 lit. b), i w dodatku 4, pierwszy wiersz tabeli oraz przypisy ^(**) i ^(***), w odniesieniu do łączności fonicznej powietrze-ziemia.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować włoską wersję językową rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 923/2012. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej ustanowionego na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1*(nie dotyczy wersji polskiej)*⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.⁽²⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 z dnia 26 września 2012 r. ustanawiające wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010 (Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/887**z dnia 26 czerwca 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/66 w odniesieniu do poprzywozowych kontroli roślin przeznaczonych do sadzenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/66 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące jednolitych praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów. Przepisy te przewidują m.in. kontrole na nieruchomościach podmiotów profesjonalnych w miejscach produkcji roślin przeznaczonych do sadzenia.
- (2) Rośliny do sadzenia w stanie spoczynku, inne niż nasiona, mogą stanowić jednolite zagrożenia i ryzyko dla zdrowia roślin, ponieważ w momencie ich badania w punktach kontroli granicznej lub w punktach kontroli może nie być możliwe stwierdzenie obecności lub objawów występowania agrofagów. Niemniej jednak, natychmiast po przeprowadzeniu tych kontroli, rośliny przeznaczone do sadzenia zostają dopuszczone do obrotu i towarzyszy im paszport roślin do celów przemieszczania na terytorium Unii.
- (3) W związku z tym, a także w celu zapobiegania wspomnianym zagrożeniom należy przeprowadzić, po przywozie, kontrole bezpośrednie na nieruchomościach podmiotu przynajmniej w trakcie pierwszego sezonu wegetacyjnego, w celu wykrycia z większym prawdopodobieństwem obecności agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽³⁾. Aby właściwe organy mogły przeprowadzać te kontrole w sposób jak najbardziej efektywny i proporcjonalny, powinny one określić częstotliwość tych kontroli, jak również rośliny przeznaczone do sadzenia, które mają zostać poddane tym kontrolom, na podstawie planu kontroli, który ustala się zgodnie z określonymi kryteriami.
- (4) Aby kontrole były bardziej skuteczne i prowadzone pod kątem największych zagrożeń dla zdrowia roślin, należy oprzeć je na historii wykrywania odnośnych agrofagów w odniesieniu do odpowiednich państw trzecich pochodzenia, występowaniu agrofagów priorytetowych w tych państwach oraz dostępnych informacjach w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC). Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty za takie kontrole, jak określono w art. 80 rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (5) Jeżeli kontrola wykaże obecność agrofaga kwarantannowego lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, właściwe organy powinny wprowadzić wyniki kontroli zarejestrowane w systemie IMSOC do odpowiedniego sfinalizowanego dokumentu CHED, o którym mowa w art. 56 rozporządzenia (UE) 2017/625, w każdym przypadku, gdy możliwe jest przypisanie porażonej rośliny do przywiezionej przesyłki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/66 z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie przepisów określających jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w celu zwerifikowania zgodności z przepisami Unii dotyczącymi środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, mającymi zastosowanie do tych towarów (Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/66 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe co najmniej raz w roku na nieruchomościach oraz, w stosownych przypadkach, w innych miejscach wykorzystywanych przez podmioty profesjonalne upoważnione do wydawania paszportów roślin zgodnie z art. 84 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
2. Kontrole te obejmują kontrole oraz – w przypadku podejrzenia zagrożenia dla zdrowia roślin – pobieranie próbek i przeprowadzanie testów, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
3. Kontrole te przeprowadza się w najbardziej dogodnym czasie, jeśli chodzi o możliwość wykrycia obecności danych agrofagów bądź oznak lub objawów ich występowania.
4. Oprócz kontroli, o których mowa w ust. 1–3, właściwe organy przeprowadzają kontrole bezpośrednie roślin przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, w tym bulw, cebul i kłączy, które zostały wprowadzone do Unii w stanie spoczynku. Właściwe organy przeprowadzają te kontrole w pierwszym sezonie wegetacyjnym po przywozie w odniesieniu do niektórych z tych roślin określonych na podstawie planu kontroli, o którym mowa w ust. 5.
5. Właściwe organy określają częstotliwość kontroli, o których mowa w ust. 4, na podstawie planu kontroli, który jest ustalany zgodnie z przynajmniej wszystkimi następującymi kryteriami:
  - a) historia i poziom występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii, przechwyconych i zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/2031, wykrytych na przywożonych roślinach, produktach roślinnych i innych przedmiotach;
  - b) występowanie agrofaga priorytetowego w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w danym państwie trzecim pochodzenia, zgodnie z dostępnymi informacjami technicznymi i naukowymi;
  - c) informacje udostępniane za pośrednictwem systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) lub jakiegokolwiek inne oficjalne ostrzeżenie;
  - d) biologia żywiciela i agrofagów oraz inne odpowiednie warunki skutecznego wykrywania agrofaga kwarantannowego lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
6. Jeżeli kontrole, o których mowa w ust. 4, wykażą obecność agrofaga kwarantannowego lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, właściwe organy wprowadzają wyniki kontroli zarejestrowane w systemie IMSOC do odpowiedniego sfinalizowanego wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED), o którym mowa w art. 56 rozporządzenia (UE) 2017/625, w każdym przypadku, gdy możliwe jest przypisanie porażonej rośliny do przywiezionej przesyłki.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2020/888

z dnia 23 czerwca 2020 r.

przedłużająca mandat szefa misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali
(EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/1/2020)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając decyzję Rady 2014/219/WPZiB z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 7 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2014/219 Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji, aby sprawować kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją EUCAP Sahel Mali, w tym również decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) W dniu 18 września 2017 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2017/1780 ⁽²⁾ w sprawie mianowania Philippe'a RIO szefem misji EUCAP Sahel Mali na okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 14 stycznia 2018 r. Mandat ten był następnie przedłużany do dnia 30 września 2020 r. na mocy kolejnych decyzji KPiB.
- (3) W dniu 21 lutego 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/312 ⁽³⁾ przedłużającą mandat misji EUCAP Sahel Mali do dnia 14 stycznia 2021 r.
- (4) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, aby przedłużyć mandat Philippe'a RIO jako szefa misji EUCAP Sahel Mali na okres od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się mandat Philippe'a RIO jako szefa misji EUCAP Sahel Mali do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 16.4.2014, s. 21.

⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2017/1780 z dnia 18 września 2017 r. w sprawie mianowania szefa misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/1/2017) (Dz.U. L 253 z 30.9.2017, s. 37).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/312 z dnia 21 lutego 2019 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 51 z 22.2.2019, s. 29).

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2020 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa
S. FROM-EMMESBERGER
Przewodniczący

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYKRAJOWYCH

DECYZJA KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY UE–SAN MARINO nr 1/2020

z dnia 28 maja 2020 r.

w sprawie mających zastosowanie przepisów dotyczących produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych, przyjętych w ramach Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony [2020/889]

KOMITET DS. WSPÓŁPRACY UE–SAN MARINO,

uwzględniając Umowę w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 lit. c) oraz art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 4 Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”) przewiduje, że w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania umowy, Republika San Marino zobowiązuje się do przyjęcia w obszarze wymiany handlowej produktami rolnymi przepisów prawodawstwa Unii dotyczących jakości.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 1 tiret piąte umowy Republika San Marino ma stosować, w odniesieniu do państw niebędących członkami Unii (zwanymi dalej „państwami trzecimi”) i w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania umowy, przepisy prawodawstwa Unii dotyczące jakości.
- (3) Aby uniknąć przeszkód w swobodnym obrocie towarów oraz zapewnić należyte funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy umowy, konieczne jest doprecyzowanie przepisów prawodawstwa Unii dotyczących jakości mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.
- (4) Aby zapewnić przestrzeganie prawodawstwa Unii w zakresie przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, konieczne jest dokonanie stosownych ustaleń, które mają być stosowane przez organy krajowe Republiki San Marino.
- (5) Aby zapewnić przestrzeganie prawodawstwa Unii w zakresie produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, również należy dokonać stosownych ustaleń.
- (6) Należy również wprowadzić procedurę, której należy przestrzegać w sytuacji, gdy Unia przyjmie nowe przepisy dotyczące produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, które mają wpływ na odniesienia do przepisów i ustaleń określonych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mające zastosowanie przepisy prawodawstwa Unii dotyczące produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych wymieniono w załączniku A.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

Artykuł 2

Ustalenia niezbędne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawodawstwa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, określono w załączniku B.

Artykuł 3

Ustalenia niezbędne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawodawstwa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, określono w załączniku C.

Artykuł 4

Służby Komisji Europejskiej i władze Republiki San Marino uzgadniają zmiany do załączników A, B i C, a także inne praktyczne ustalenia niezbędne do stosowania przepisów, o których mowa w tych załącznikach.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2020 r.

W imieniu Komitetu Współpracy
Clara GANSLANDT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ I ZNAKOWANIA PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Rady (WE) nr 967/2008 z dnia 29 września 2008 r. (Dz.U. L 264 z 3.10.2008, s. 1),
- rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1254/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 80),
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 710/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. (Dz.U. L 204 z 6.8.2009, s. 15),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 271/2010 z dnia 24 marca 2010 r. (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 344/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. (Dz.U. L 96 z 9.4.2011, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 426/2011 z dnia 2 maja 2011 r. (Dz.U. L 113 z 3.5.2011, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 203/2012 z dnia 8 marca 2012 r. (Dz.U. L 71 z 9.3.2012, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 505/2012 z dnia 14 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 154 z 15.6.2012, s. 12),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 392/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 5),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2013 z dnia 24 października 2013 r. (Dz.U. L 283 z 25.10.2013, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1364/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 354/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 7),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 836/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. (Dz.U. L 230 z 1.8.2014, s. 10),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1358/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 97),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/673 z dnia 29 kwietnia 2016 r. (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 8),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/838 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz.U. L 125 z 18.5.2017, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2273 z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1584 z dnia 22 października 2018 r. (Dz.U. L 264 z 23.10.2018, s. 1),

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 537/2009 z dnia 19 czerwca 2009 r. (Dz.U. L 159 z 20.6.2009, s. 6),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 471/2010 z dnia 31 maja 2010 r. (Dz.U. L 134 z 1.6.2010, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 590/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1084/2011 z dnia 27 października 2011 r. (Dz.U. L 281 z 28.10.2011, s. 3),

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1267/2011 z dnia 6 grudnia 2011 r. (Dz.U. L 324 z 7.12.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 508/2012 z dnia 20 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 162 z 21.6.2012, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 751/2012 z dnia 16 sierpnia 2012 r. (Dz.U. L 222 z 18.8.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 125/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2013, s. 1),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 567/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 30),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 586/2013 z dnia 20 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 169 z 21.6.2013, s. 51),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 355/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 442/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 39),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 644/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. (Dz.U. L 177 z 17.6.2014, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 829/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1287/2014 z dnia 28 listopada 2014 r. (Dz.U. L 348 z 4.12.2014, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/131 z dnia 26 stycznia 2015 r. (Dz.U. L 23 z 29.1.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/931 z dnia 17 czerwca 2015 r. (Dz.U. L 151 z 18.6.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1980 z dnia 4 listopada 2015 r. (Dz.U. L 289 z 5.11.2015, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2345 z dnia 15 grudnia 2015 r. (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/459 z dnia 18 marca 2016 r. (Dz.U. L 80 z 31.3.2016, s. 14),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/910 z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. L 153 z 10.6.2016, s. 23),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1330 z dnia 2 sierpnia 2016 r. (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 43),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2259 z dnia 15 grudnia 2016 r. (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/872 z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U. L 134 z 23.5.2017, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1473 z dnia 14 sierpnia 2017 r. (Dz.U. L 210 z 15.8.2017, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1862 z dnia 16 października 2017 r. (Dz.U. L 266 z 17.10.2017, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2329 z dnia 14 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 333 z 15.12.2017, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/949 z dnia 3 lipca 2018 r. (Dz.U. L 167 z 4.7.2018, s. 3),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/39 z dnia 10 stycznia 2019 r. (Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 106),

poprawione:

Dz.U. L 28 z 4.2.2015, s. 48 (1287/2014),

Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 51 (2015/131).

ZAŁĄCZNIK B

USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

1. Do produktów ekologicznych przywożonych do Republiki San Marino z państw trzecich dołącza się świadectwo kontroli, o którym mowa w art. 33 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
2. Republika San Marino korzysta ze zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (system TRACES) ustanowionego decyzją Komisji 2003/24/WE ⁽¹⁾ do obsługi elektronicznych świadectw kontroli w przypadku przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich.
3. Do celów art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, sprawdzaniem przesyłki i zatwierdzaniem świadectw kontroli przy użyciu systemu TRACES zajmują się w imieniu Republiki San Marino urzędy celne wymienione w załączniku II do decyzji zbiorczej nr 1/2010 ⁽²⁾.
4. Do celów art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 Republika San Marino może zostać wyznaczona do działania w charakterze współsprawozdawcy. Republika San Marino może zgodzić się na przyjęcie tego zadania według własnego uznania.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44).

⁽²⁾ Decyzja zbiorcza nr 1/2010 Komitetu ds. Współpracy UE – San Marino z dnia 29 marca 2010 r. ustanawiająca różne środki wykonawcze do Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino (Dz.U. L 156 z 23.6.2010, s. 13).

ZAŁĄCZNIK C

USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

1. W odnośnych artykułach rozporządzeń wymienionych w załączniku A pojęcie „państwo członkowskie” lub „państwa członkowskie” należy rozumieć jako obejmujące Republikę San Marino.
  2. W przypadku gdy odnośne artykuły rozporządzeń wymienionych w załączniku A przewidują, że państwo członkowskie musi podjąć decyzję lub przekazać informacje lub powiadomienie, za podjęcie takiej decyzji lub przekazanie takich informacji lub powiadomienia odpowiadają władze Republiki San Marino. Władze Republiki San Marino uwzględniają opinie komitetów naukowych Unii oraz podejmują decyzje na podstawie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i przepisów postępowania w sprawach administracyjnych przyjętych przez Komisję Europejską.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL